

§. VII. Nullatenus igitur, quamvis nihil magis optandum, tam facile de consensu adversae partis triumphandum erat Allocutori, quamdiu offendicula illa & reservata, non pura mente & sincera remota esse deprehenduntur. Cothurnatae enim & generalissimae, vel speciosae etiam, propositiones, in quibus sibi fingit consensum, sunt latebrae, sub quibus omnis error commode adhuc potest occultari. Nam illa sex momenta, quae allata videmus, totidem verbis, quotquot ab Allocutore adferuntur, Nestorius, & plures alii Heterodoxi, quos Ecclesia purior toto pectore averfata & detestata est, subscriptione sua confirmabunt protinus & amplectentur. Peritura vero sic est corona, quam pepererunt sibi per tot certamina doctores sinceri; perituri labores & sudores, quos pro defendenda veritate coelesti susceperunt, ut ostenderent, quam necesse sit, doctrinas unionem personalem in Christo solventes amoliri a coetu fidelium. Pari ratione demum membrum ecclesiae fuerit, quicquid demum statuerit, dummodo in his sex momentis tueatur concordiam & consensum. ZWINGLIUS sic, a LUTHERO alioquin alienissimus, jungetur ipsi nullo negotio, cum ea, in quibus adhuc dissonant, parvi admodum sint ponderis. Stupidos esse sic oportuerit, quicumque ab initio reformationis sanctae & plane divinae, CALVINI, ZWINGLI, BEZAE & similibus aliorum erroribus tanto conatu obviam iverunt, eosque ab ecclesia longius abesse voluerunt.

Momentum II.

Neque etiam Dissensus inter nos & Reformatos circa doctrinam de Persona Christi ab utraque parte sufficienter expositus est.